

fører. Denne Sag har hidtil haft en tung Gang gennem Rigsdagen. Begyndelsen var den, at Tingets nuværende Formand, senere i Forbindelse med mig, søgte Oplysning om, hvor mange Institutioner, der købte Bøger paa Statskassens Bekostning. Det kneb meget, inden man kunde faa det frem, men endelig viste det sig, at der var 39 forholdsvis store Biblioteker her i Byen, som aarlig købe Bøger for Statskassens Bekostning. Der er flere, men de 39 fik vi frem. De findes nu i Rigsdagstidenden. Det næste Skridt var, at vi søgte at faa Kultusministeren til at forlange, at de 39 Biblioteker skulde indsende en aarlig Fortegnelse over, hvad de købte, til det kongelige Bibliotek, for at der dog kunde være et Sted, hvor man vidste, hvor man kunde faa de videnskabelige Værker, der bleve købt. Det kostede ogsaa en hel Del Anstrengelser, men ogsaa det fik vi gennemført. Endelig var det tredje Skridt, der var at gøre, at faa en Bevilgning til, at det kongelige Bibliotek kunde udgive denne Aarskatalog, saaledes at enhver Læser i Landet kunde se, hvilke videnskabelige Værker hvert Bibliotek aarlig anskaffede. For saa vidt er jo alting godt. Men denne Aarskatalog sælges, og det forekommer mig, at Prisen er lidt for dyr. De, der særligt læse de Værker, der optages i Katalogen, ere noget ældre studerende og yngre Kandidater, det vil sige akademiske Borgere i en Alder, da de have daarligst Raad til at købe Bøger. Jeg vil derfor henstille til den ærede Minister, om det ikke vil være muligt at faa nedsat Prisen paa Katalogen noget. Enhver 25-Øre, som Prisen maatte blive nedsat, vil blive hilst med stor Glæde af den Del af Læseverdenen, som faar Brug for disse Aarskataloger. Jeg har ikke haft Lejlighed til at undersøge, i hvilket Forhold Udgiften staar til Indtægten af Katalogen, men Værdien af Bøgerne ligger udelukkende i den Grad, hvori de blive benyttede, og jo større Udbredelse denne Katalog faar, desto større Benyttelse ville Bøgerne faa.

Jeg vil derfor henstille til den ærede Minister, at han tager denne Sag under Overvejelse.

Det andet Punkt, jeg vil omtale, er et, som den ærede Ordfører var tilbøjelig til at gaa lidt hurtigt hen over, nemlig Vandreudstillinger. Det er Ændringsforslaget under Nr. 68, ved hvilket Ministeren med Held har løst en gammel Strid mellem Kunstakademiet og Folketinget, og det er lykkedes at finde en Form, hvor-

under der aarlig kan sendes et Udvalg af Malerier fra Foraarsudstillingen paa Charlottenborg og den fri Udstilling rundt i Landet. Man har haft den geniale Ide at købe en Omnibus, der kan stilles op paa en Jernbanevogn, hvorved spares baade Udgiften til Pakningsudgifter og Forsendelsesomkostninger ved, at den kan benyttes over hele Landet og endogsaa kan køres hen til Egne, hvor der ikke er Jernbane. Jeg tror, man kan vente sig megen Glæde af disse Vandreudstillinger, og den Betænkelse, som den ærede Ordfører havde ved Sagen, haaber jeg ikke er en Betænkelse, som retter sig mod selve Vandreudstillingerne, men maaske kun mod en eller anden Form, hvori denne Sag her træder frem. Jeg vilde ønske, at det kom saa vidt, at ikke blot Malerier kunde blive sendte rundt paa visse Tider af Aaret til forskellige Dele af Landet, saa at der derved gaves Folk noget af interessere sig for og noget at tale om, men at disse Vandreudstillinger kunde komme til at vedrøre Opdragelsesvæsenet, Handel og Søfart o.s.v., o. s. v. — der er jo mange Ting, som det vilde være ønskeligt at lære Landets Befolkning at kende, og Befolkningen er jo saa lille, at der ikke er nogen Vanskelighed ved at kunne gøre det. Det vilde f. Eks. ikke være umuligt at bruge et Par Krydsfartøjer til en omsejlende Udstilling. Naar de saa kom i en Havn, kunne de faa en let Overbygning og frembyde et meget praktisk Udstillingslokale. Der er mange andre Maader, hvorpaa dette kunde ske. Jeg maa imidlertid udtale min Glæde over, at dette er kommet frem, og haaber, at Finansudvalget ikke vil hænge sig for meget i den Betænkelse, som den ærede Ordfører omtalte.

Jeg skal saa, af Hensyn til Formandens Henstilling standse, idet jeg dog maa gøre en enkelt Bemærkning vedrørende Ændringsforslaget under Nr. 76. Den ærede Ordfører var saa venlig at omtale ret udførligt Ændringsforslagene under Nr. 74 og 75, som vedrøre en Docent i Retsvidenskab. Men Ændringsforslaget under Nr. 76, som angaar 2 Lektorer i det teologiske Fakultet, fik vi ikke noget at vide om, og se vi hen til Oplysningerne i Bilagene, staar der heller intet der, og Resultatet bliver, at Tinget kommer til at oprette to ny Embeder uden at vide, hvad det drejer sig om, men det var maaske heller ikke heldigt. Men er det Laboratorieassistenter eller er det Docenter eller hvad er det for Væsener, som her dukke